

זי"ע הי"ד (הובא בספר ניצוצי שמשון עמ' קטז), שכאשר ישראל הולכים בדרך הטוב אזי הקב"ה מניח תפלין שכתוב בהם שבחם מי כעמך ישראל וגו', אבל כשמעשיהם ח"ו מקולקלים אינו משתבח ואינו מניח תפלין. ע"כ. וזהו שטען המן הרשע: ישנו עם אחד מפוזר ומפורד וגו' היינו יְשָׁנוּ מִן הַמְצוּוֹת (מגילה יג ע"ב), "ולמלך" - היינו מלכו של עולם, "אין שוה להניחם" היינו להניח את התפלין שלו שכתוב בהם שבחן. ע"כ. ודברי פי חכם חן.

(י) **אמונה ובטחון.** מעשה שהיה בשני עניים שהיו באים בכל ערב לארמון המלך ומקבלים ממנו מזון. האחד אמר: תודה לך מלכי! והשני אמר: תודה לאלקיניו שנתן לך אפשרות לתת לי! המלך לא ראה סגנון תודתו של השני בעין יפה מחמת גאותו שחשב שהוא המפרנס וכו' וכו'. ולכן רצה ללמד אותו לקח. מה עשה? קרא לאופה וצוה עליו לאפות שני לחמים גדולים. באחד יכניס מרגליות ובשני לא יכניס מאומה אלא יעשהו לחם רגיל. את הלחם הממולא מרגליות יתן לעני האומר "תודה לך מלכי", ואת הלחם הרגיל יתן לעני האומר "תודה לאלקיניו" וכו'. ויעש האופה כן. העני שקבל את הלחם עם המרגליות לא הבין מדוע הלחם כבד... לכן חשב שכנראה אינו אפוי טוב והבצק מכבדו... הוא נגש לרעהו (האומר "תודה לאלקיניו" וכו') ואמר לו: הבה נחליף לחם... הסכים רעהו והלך לביתו. אך פתח את הלחם - וארובות השמים נפתחו... מרגליות ופנינים לרוב. וישמח על השלל הרב. למחרת בערב, בבוא העני למלך אמר לו: תודה לך מלכי, אך מה זאת עשית הפעם להביא לי לחם כבד שאינו אפוי טוב? המלך הבין את הענין והודה שהפרנסה רק בידי השי"ת. (שמעתי מרבי בנימין הכהן נר"ו חתנו של מרן רבי רחמים חי חויתה הכהן זי"ע).

(יא) **ארבעה יסודות.** ידוע מאמר העולם שיש ארבע ערי קודש: ירושלים חברון צפת וטבריה. וידועים דברי הרמב"ם (פ"ג מהלכות יסודי התורה הלכה י') שיש ארבעה יסודות בכל דבר, והם: אש רוח מים עפר. ושמעתי מהרה"ג רבי משה חדאד נר"ו שארבע ערים הנ"ל מכוונים כנגד ארבעה יסודות הנ"ל. כי המיוחד שבירושלים הוא בית המקדש שנשרף באש ועתיד להבנות באש, הרי שירושלים כנגד יסוד האש. וחברון כנגד יסוד העפר כי שמה ישני עפר הם האבות הקדושים. וצפת כנגד יסוד הרוח עקב האויר הצח והמיוחד שיש בה. וטבריה כנגד יסוד המים כי המיוחד בה הוא ים כנרת.